

РЕШЕНИЕ

№ 6725

гр. София, 25.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6632** по описа за **2020** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ /КЗП/, чрез процесуалния си представител адв. К., срещу РЕШЕНИЕ № 19823 от 22.01.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 8-ми състав по НАХД № 16567/2019 г.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Посочват се аргументи единствено в посока на безспорност на извършените нарушения при сключване на договора за туристически пакет, както и за липсата на нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Твърди се още, че не е налице нарушение на процесуалните правила при издаване на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и наказателното постановление, изразяващо се в липса на описание на нарушението. Възражава се също, че т. 1 и т. 2 от наказателното постановление са две отделни административни нарушения – едното е за непредставяне на стандартен формуляр, а другото за липса на реквизити в преддоговорната информация. Иска се решението на СРС да бъде отменено и вместо

него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да се потвърди. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, като се прави принципно възражение за прекомерност на поисканите от ответника разноски, тъй като по делото липсва фактическа и правна сложност.

Ответникът – [фирма], редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С. ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 19823 от 22.01.2020 г. по НАХД № 16567/2019 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № К-0052674/20.05.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма], на основание чл. 194, ал. 1 от Закона за туризма /ЗТ/ са наложени три броя административни наказания – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева всяко, за извършени нарушения на чл. 82, ал. 1, хипотеза 2 от ЗТ, на чл. 82, ал. 1, хипотеза 3 от ЗТ и на чл. 84, ал. 1 от ЗТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М. В. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че е налице неяснота за това кога се твърди, че е извършено нарушението, което е порок, който по най-драстичен начин посяга върху правото на защита на сочения нарушител. Налице е разлика при отразяване на датата, на която се твърди да е извършено всяко едно от трите административни нарушения /в АУАН е отразена дата 16.01.2019 г., а в НП – 17.01.2019 г./. Допълва се, че по този начин не става ясно какво твърди контролният орган – кога е извършено всяко едно от трите възприети нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 19.02.2019 г. служители на КЗП извършили проверка на място в хотел „В.“ в [населено място] и такава по документи. В хода на проверката, било установено, че [фирма], в качеството си на регистриран туроператор, не изпълнило задължението си преди пътуващият да бъде обвързан с договор за туристически пакет, да му предостави формуляр за предоставяне на информация. Прието е, че нарушението е извършено на 16.01.2019 г. По време на проверката е установено още, че [фирма], в това си качество, е представила на пътуващия, преди да бъде обвързан от договор за туристически пакет информация, в която липсвали конкретни данни. Прието било, че и това нарушение е извършено на 16.01.2019 г. Установено било още, че туроператорът е сключил договор за туристически пакет, който не съдържа част от задължителните реквизити, като посочено било, че и това нарушение е извършено на датата 16.01.2019 г. В резултат на така установеното е съставен АУАН №

К-0052674/01.03.2019 г., а въз основа на него е издадено и процесното наказателно постановление, с което са наложени три административни наказания за извършени три административни нарушения на дата 17.01.2019 г.

При правилно установена фактическа обстановка, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав е стигнал до законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящия съдебен състав. Съгласно разпоредбата на чл. 82, ал. 1, хипотеза 2 и 3 от ЗТ преди пътуващият да бъде обвързан от договор за туристически пакет или от всяка друга съответстваща оферта за туристически пакет, туроператорът, а в случаите, когато туристическият пакет се продава чрез туристически агент - и туристическият агент, предоставят на пътуващия стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 1, когато е възможно използването на хиперлинкове, или в останалите случаи - стандартен формуляр за предоставяне на информация. Нормата на чл. 84, ал. 1 от ЗТ пък предвижда, че договорът за туристически пакет или потвърждението за сключване на договор за туристически пакет съдържа цялата информация по чл. 82, ал. 1, т. 1 - 9, както и информация за изброените в 8 точки данни. Съдът в решаващия състав счита, че е налице неяснота относно датата на извършване на твърдените три нарушения, което от своя страна води до съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на административнонаказаното лице. По аргумент от императивните разпоредби на чл. 42, т. 3, пред. първо и чл. 57, ал. 1, т. 5, пред. второ от ЗАНН, в АУАН и НП следва еднозначно да е посочена дата на извършване на нарушението. Последната има съществено самостоятелно значение в административнонаказателното производство и същата не може да бъде установена по пътя на тълкуването. В настоящия казус в АУАН, като дата на трите нарушения, е посочена датата на извършване 16.01.2019 г., а на едно място е посочена и дата 16.01.2018 г. Посочено е също така, че за две от нарушенията датата на извършване е на 16.01.2019 г. преди подписването на договора за туристически пакет, а за едно от тях /това по чл. 84, ал. 1 от ЗТ/ - 16.01.2018 г., когато е сключен договора. От друга страна, неясно защо в НП са посочени други дати за извършване на нарушенията - 17.01.2019 г., също и 17.01.2018 г. – датата на сключване на договора за туристически пакет, както и дата 17.01.2019 г., определена като дата на нарушението преди подписване на договора за туристически пакет. Нито за съда, нито за административнонаказаното лице е ясна коя остава реалната дата на извършване на нарушенията и защо между констатациите на административно-наказващият орган и представения по преписката договор за организирано пътуване има разлика в деня на сключването му. Посочването на дата и място на извършване на деянието е съществен елемент с оглед индивидуализацията на нарушението и осъществяване на правото на защита, както и за въпросите, свързани с преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН, поради което при липсата му следва да се приеме, че е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението. Следователно, при издаването на процесното НП, е допуснато съществено процесуално нарушение, което възпрепятства осъществяването на правото на защита на наказаното лице в пълен обем. Нарушаването на правото на защита във всички случаи води до порочност на издаденото НП, което не може да бъде отстранено в съдебното производство и е основание за отмяна на процесния акт. Ето защо само на това основание обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, както е и направил СРС.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 22.01.2020 г. на СРС, НО, 8-ми състав по НАХД № 16567/2019 г. е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, IV Касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № 19823 от 22.01.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 8-ми състав по НАХД № 16567/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.